ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரீஸமேத ஸ்ரீ சந்திரமௌளீசுவராய நம:

ஆர்ய தர்மம்.

इदानीमस्मादृग्जननिवहसन्त्राणविषये
कृताविर्भावस्य प्रथितभवदीयांशकजुषः ।
कृपा सापि प्राप्ता भुवनगुरुराजस्य महिता
तथापि श्रीशम्भो त्यजति भवबन्धस्स च न माम् ॥ १९ ॥

𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍃𑌗𑍍𑌜𑌨𑌨𑌿𑌵𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌭𑌵𑌦𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑌕𑌜𑍁𑌷𑌃 ।
𑌕𑍃𑌪𑌾 𑌸𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌤𑌾
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌂𑌭𑍋 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸 𑌚 𑌨 𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥௧௧॥

ஸ்ரீசம்போ ! ஸகல உலகங்களுக்கும் க்ஷேமத்தைக்கொடுக்கும் சக்திவாய்ந்த ஹே சங்கரா ! தற்காலம் என்போன்ற ஜன ஸமூஹங்களைப் பாதுகார்க்க வேண்டி இப்புவியில் தோன்றியவரும் தங்களுடைய அம்சாவதாரமாயும் விளங்கும் ஸ்ரீ ஜகத்குருசங்கரபகவத்பாதாசார்யாளுடையதும்ஸகலஜனங்களாலும் போற்றக்கூடிய மஹிமை பெற்றதும் மிகவும் பிரசித்தியுடன் கூடியதுமான கிருபையானது முற்பிறவியில் செய்த புண்ணியவசத்தால் அடையப் பட்டிருக்கின்றது. அவ்விதமடைந்தும் எவ்வித துக்கத்திற்கும் முக்கிய காரணமான இந்த ஸம்ஸாரபந்தமானது என்னை விடவில்லை.

ஸம்ஸாரதுக்கத்திலிருந்தும் விலகவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்ட ஒரு பக்தர் ஸ்ரீ பரமேசுவரரிடம் ஸ்வாமிந் இச்சமயம் எம்போன்ற ஜனங்களைப் பாதுகார்ப்பதையே முக்கிய நோக்கமாகக்கொண்டு அவனியில் அவதரித்து விளங்கும் தங்களுடைய அம்சாவதாரமான ஸ்ரீ ஜகத்குரு மஹாசுவாமிகளுடைய சிறந்த அனுக்ரஹம் ஏற்பட்டும் ஸம்ஸாரபந்தமானது என்னைவிட்டு விலகவில்லை. ஆகையால் பரிபூர்ண ஸ்வரூபமாய் எங்கும் நிறைந்து பிரகாசிக்கும் தங்களுடைய அனுக்ரஹத்திற்கும் அடியேனைப் பாத்திரனாகச் செய்து இந்த பந்தத்தை அறவே அறுத்துஎன்னை தன்யனாகச் செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறார்.

சுபம் !

உபபத்திராதிபர்.

ஐயவினா.

(423-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஸம்வர்த்தரென்ற மஹரிஷியும் சண்டாளன் பதிதன் இவர்களுடைய நிழலைத்தொட்டால் ஸ்நானம் செய்யவேண்டுமென்று வெளியிடுகிறார்.

பிரஜாபதி என்பவர்:— ஒருவன் சிராத்தம் முதலிய பிதிரு கர்மாவைச் செய்து அச்சமயத்தில் சண்டாளன், பிரேதம், பஹிஷ்டாஸ்திரீகள், முதலியவர்களை அறியாமல் தீண்டினால் மூன்று தினம் உபவாஸமும், தெரிந்தே தீண்டினால் ஸாந்தபனம் என்கிற விரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறார்.

சண்டாளனைப் பார்த்தால் சூரியன், சந்திரன், அக்நிமுதலிய தேஜஸைப் பார்க்க வேணுமென்றும், அவனுடன் வியவகாரம் செய்தால் உடனே பிராமணர்களுடன் சம்பாஷணை செய்யவேண்டுமென்றும் சண்டாளனை ஸ்பரிசித்தால் வஸ்திரத்துடன் ஸ்நானம் செய்யவேண்டுமென்றும், போதாயனர் தெரிவிக்கிறார். இக்கருத்தையே பராசரரும் நன்கு விளக்கிக்காட்டியிருக்கிறார்.

விருத்தஹாரித ஸ்மிருதியில் சண்டாளனாகிலும், பதிதனாகிலும் நான்கு வருணத்தார்களுடைய கிரஹத்தில் எந்தக் கிரஹத்தில் பிரவேசித்தாலும் அவ்வீட்டிலுள்ள மட்பாண்டங்களை விலக்கி எறிந்துவிட்டு மூன்று தினங்கள் அவ்வீட்டில் பசுக்களைக் கட்டிய பிறகுதான் சுத்தியாகிறதென்று 9-வது அத்தியாயம்420 வது சுலோகத்தில் கூறியிருக்கிறது.

இவ்விதம் வியாக்கிரர், விஷ்ணு, விருத்த யாக்ஞவல்கியர், ஹாரீதர், ஆபஸ்தம்பர், ஸுமந்து, சாதாதபர், வியாஸர், வேதவ்யாஸர், யமன், லகு ஆசுவலாயனர், வஸிஷ்டர், அத்ரி முதலான பல

மஹரிஷிகளும் இவ்விஷயத்தில் மிக விரிவாக இன்னும் பல நிய மங்களேயும் கூறியிருப்பினும் அறிஞர்களுக்கு இம்மட்டோடு போதும் எனக்கருதி விரிவிற்கஞ்சி விடுத்தனம்.

இவ்விதம் ஹிந்துக்களால் முக்கியப் பிரமாணமாகக் கருதப் படும் பல ஸ்மிருதிகள் ஏகாபிப்பிராயமாய் தீண்டாமை அவசியம் வேண்டுமென வற்புறுத்துங்கால் இதை விலக்க வேண்டுமெ ன்று இந்து சாஸ்திரங்களின் அபிப்பிராயமென்று கனம் மாள வ்யா அவர்கள் கூறியதின் கருத்து எமக்கு நன்கு புலப்படவில்லே

பின்னும் புராணம், இதிஹாஸம் முதலியவைகளின் அபிப் பிராயங்களும் இவ்விஷயத்தில் எவ்விதமிருக்கிறதென்று சற்று ஆராய்வோம்.

ஸ்ரீமத் இராமாயணத்தில் பாலகாண்டத்தில் கதிரவன் குலத் திற்றேன்றிய திரிசங்குவெனப் பெயர் வாய்ந்த ஓர் வேந்தன் தனது ஸ்தூல சரீரத்துடன் தேவபாவத்தை அடையவேண்டி, தன் குலகுருவான வஸிஷ்டரை அனேக வந்தனங்களுடன் மிகப் பலவாராக வேண்டியும் அவர் உடன்படவில்லே.

உடனே அவர்களுடைய புதல்வர்களிடம் சென்று விஷயங் களே அறிவித்துத்தாங்கள் என் இஷ்டத்தைப்பூர்த்தி செய்விக்க வேண்டுமென்று அவ்வரசன் கேழ்க்குங்கால் வஸிஷ்ட புத்திரர்க ளால் சபிக்கப்பட்டு சண்டாளனுய் மாறினுனென்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயமே.

இவ்விதம் சாபத்தால் சண்டாளத் தன்மை வாய்ந்த அவ் வேந்தர் கறுப்பு வஸ்திரம் தரித்தவராயும், கறுப்பு மேனியுடைய வராயும், மிக பயங்கரமாயும், தலேவிரித்தவராயும், சிதையிலுள்ள மாலேகளாலும், சந்தனுதிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும், இரும்பு ஆபரணம் தரித்தவராயும் ஆகிவிட்டார். அவ்வித சண் டாள ரூபத்தை அடைந்த கோரமான அவரைப்பார்த்தவுடன் எல்லாமந்திரிகளும் அவரை விட்டு விலகினுர்கள். அவர்கூட யிருந்த நகரவாஸிகளும் வேகமாய் வெளியில் ஓடிவிட்டார்கள். இவ்வபிப்பிராயத்தையே தேவிபாகவதத்தில் முதல் ஸ்கந்தத்தி லும் மிக விஸ்தாரமாய்க் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் மாளவ்யா அவர்களும், அவர்களேப் பின்பற்றியவர்க ளும் கருதுகிறபடி தீண்டாதவர்களென்று ஒரு ஜாதியில்லேயென்

பது உண்மையாயிருந்தால் மந்திரிகளும் மற்றுமுள்ளோர்களும் வெகு காலமாகக் கூடவே இருந்து பழகிய அரசனைவிட்டு விலகி என் ஓடவேண்டும். இதையும் முற்காலத்திலிருந்த கெட்ட எண்ணங்கொண்ட பிராமணர்கள் எழுதி ராமாயணத்தில் சேர்த்துவிட்டார்கள் என்று ஒருஸமயம் கூற முன் வந்தாலும் வரலாம். இவர்களிடத்தில் அவர்களுக்குக் கெட்ட எண்ணம்ஏற்படுவதற்குயாது காரணம். பற்பல ஜாதிகள் நிறைந்த இவ்வுலகில் இதர ஜாதிகளை விட்டு அகாரணமாய் ஒருவர் பேரில் தப்பான அபிப்பிராயத்தை வெளியிட அற்ப அறிவுள்ளஎவனும் முன் வரமாட்டான். அப்படி யாராவது ஒரு முட்டாள் இருந்தாலும் கோபத்தால் இரண்டொரு வார்த்தைகளை மாத்திரம் ஒரு ஸமயம் தவருக வெளியிடுவனேயல்லாமல் மஹாஞன ஸ்ரீ வால்மீகி மஹரிஷியால் லோகோபகாரத்தின்பொருட்டு வெளியிடப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் இவ்விதம் சேர்த்து வெளியிட எங்ஙனம் ஸாத்தியமாகும்.

சாஸ்திரங்களிலிருக்கும் வசனங்களுக்கு ஸரியானபடிபொருளையொத்துக்கொண்டால் தங்கள் ஸித்தாந்தத்திற்கு ஆதாரமில்லாமல் போகிறதென்று தப்பான ஒரு அதர்மத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டி பிறர்பேரில் அனுவச்யமாகக் குறைகூற முன் வருவது எங்ஙனம் பொறுந்தும். இரண்டுமாதத்திற்கு முன் பிரஸித்தி பெற்ற ஒருவர் மனுஸ்மிருதியில் தென்தேயத்துப் பிராமணர்கள் சில தப்பான வசனங்களைச் சேர்த்திருப்பதாக தம் ஞானதிருஷ்டியால் அறிந்திருப்பதாக மித்திரனில் அறிவித்திருக்கிறூர் அந்தோ கலியின் கொடுமை.

(இன்னும்வரும்)

உபபத்திராதிபர்.

இந்துதர்மபரிபாலன ஸபை.

(429-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

கால ஆசாரத்திற்கும் நிலைமைக்கும் எற்றவாறு ஸ்மிருதிகள் மாறிக்கொண்டேவரும். வேதவாக்கியங்கள்தான் என்றும் மாருதவை என்கிறூர். இதை எந்த ஆஸ்திகனுவது எற்பானு?

சுருதிகளின் அர்த்தத்தைத்தான் ஸ்மிருதிகள் கூறும். சுருதியின் அர்த்தத்திற்கு விபரீதமான ஸ்மிருதி தள்ளுபடி என்று நம் கொள்கை. இப்படியிருக்க காலத்திற்கேற்ப ஸ்மிருதிகள் மாறிக் கொண்டேபோனால் மாறாத வேதவாக்கியங்களை இவை எப்படி ஒத்துநிற்கும்? ஆகவே ஒருபோதும் சுருதியை மாறி ஸ்மிருதிகள் நிற்கமாட்டா. இவ்விஷயத்தைக் காளிதாஸன் குழந்தைப் பர்வத்திலேயே கற்பித்துவிட எண்ணங்கொண்டே நந்தினீ என்ற பசுவை திலீபன் பின்தொடர்ந்ததற்கு

स्मृतेरिवार्थं स्मृतिरन्वगच्छत् ஸ்ருதெரிவார்த்தம் ஸ்ம்ருதிரந்வகச்சத்।

சுருதியின் அர்த்தத்தை ஸ்மிருதி தொடர்ந்ததுபோல் என்று உவமை கொடுத்தான். இங்குள்ள அழகு இது. வஸிஷ்டர் நந்தினியின் அனுக்ரஹத்திற்காக அதனைப் பின்துடர்ந்துபோவென திலீபனைக் கட்டளைபிட்டார். அவனும் அப்படியே; அது நின்றால் நிற்பதும், போனால் போவதும், படுத்தால் படுப்பதும் இம்மாதிரியெல்லாம் அதன் இஷ்டத்தை அனுஸரித்தே நடந்தானும். இதை எவ்வித மிருக்கிறதென்று விளக்க மிகப்பிரஸித்தமான श्रुतेरिवार्थं ஸ்ருதெரிவார்த்தம் என்ற வாக்கியத்தாற் காட்டினான். ஆகவே ஸ்மிருதிகளுக்கு ஸ்வாதந்திரியமே கிடையாவென்பது தெற்றெனவிளங்கும்போது காலத்திற்குத் தக்கவாறு மாறினால் அது ஸ்மிருதியாகுமோ; விஸ்மிருதியென்றுதானாகும். வார்ஸ் பாத்யதையை மாற்றலாமென்றால் விவாஹமுறையைப் பற்றிக்கூறும் ஸ்மிருதிகளும் மாற்றப்படலாமென்பது சுலபமாக யாவரும் அறிந்துகொள்ளலாம் என்கிறார்.

வார்ஸ் பாத்தியதையை மாற்றலாமென்று யார் உத்தரவு கொடுத்தது. இஷ்டப்படி சட்டஸபையில் மாற்றினால் இஷ்டப்படி விவாஹஸ்மிருதிகளை மாற்றவே செய்வார்கள். விவாஹமே வேண்டாமென்பார்கள், செய்த விவாஹத்தை ரத்துசெய்யலாமென்பார்கள், அறுத்த விவாஹத்தைக் கட்டிமுடிப்பார்கள். அளவுகடந்ததற்கு எல்லையேது?

விவாஹத்திற்கும் ஆன்மசுத்திக்கும் ஒருவித ஸம்மந்தமும் கிடையாது. ஸம்ஸ்காரங்களுக்கும் மதத்திற்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமே கிடையாது. இவற்றினால் மதத்தின் உண்மைதத்துவம் மாறிவிடுமென்று சொல்வது ஸரியாகாது என்கிறார்.

இங்கு என்ன கூறலாம்? அய்யங்காரவர்கள் சீமைக்குப் போய்விட்டு வீட்டுக்குள்போய் சற்று இளைப்பாறினபிறகாவது வந்து பேசியிருந்தால் இவ்விதம் பேசவேமாட்டார்கள். நம் வீட்டு நிழல்பட்டு நம் ஸந்ததியையும் பார்த்து மனம் குளிர்ந்திருக்கும் இருக்கட்டும், கூறியதைக் கவனிப்பாம்.

விவாஹத்திற்கும் ஆன்மசுத்திக்கும் ஒருவித ஸம்மந்தமும் கிடையாது! என்பது நியாயமே இல்லை. ஆன்மசுத்தி என்றால் தேகசுத்தியா, சித்தசுத்தியா இரண்டிற்கும் விவாஹம் சாஸ்திரப் படி நடவாவிட்டால் கெட்டுப்போம்.

कुविवाहैः क्रियालोपैर्वेदानध्ययनेन च ।
कुलान्यकुलतां यान्ति ब्राह्मणातिक्रमेण च ॥

𑌕𑍁𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌲𑍋𑌪𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑍁𑌲𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌚 ॥

கெட்ட விவாஹங்களாலும் க்ரியைகளை விடுதலாலும் ப்ராம்மணர்களை மீறுவதாலும் குலம் கெட்டுப்போம் என்று மனு கூறினர்.

चित्तस्य शुद्धये कर्म न तु वस्तूपलब्धये ।

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑍇 ।

கன்மாவென்பது சித்தசுத்திக்காக எற்பட்டது. வஸ்துவை அடைவதற்காகவில்லை என்றதானல் வஸ்துவை அடைவது சித்த சுத்திமூலம்தான் என்றும், சித்தசுத்திக்குக் கன்மம் மூலமென்றதனுலும் விவாஹம் முதலிய கன்மா 48 கன்மாக்களுள் முக்கியமானதாலும் ஸம்ஸ்காரத்திற்கும் ஆன்மசுத்திக்கும் இணையற்ற பொருத்தமுண்டு. ஆகவெ ஸம்ஸ்காரத்திற்கும் மதத்திற்கும் இன்னும் ஒப்பற்ற பொருத்தமுண்டென்றும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். தவிற ஸம்ஸ்காரமில்லாமல் மதமே கிடையாதென்பதை அவசியம் அறியவேண்டும். கிறிஸ்தவர் மகம்மதியர்களது மதங்களிலும் அததற்குரிய ஸம்ஸ்காரங்களுண்டு.

இனி வைதிகர்களைத் திட்டவேண்டாமென்று கூறிவிட்டு அவர்கள் இந்துமதத்தைச் சுத்தப்படுத்திச் சர்வ வியாபகமாய் செய்ய முடிந்தால் செய்யட்டும். அவர்களால் முடியாத பக்ஷத்தில் சிறுவர்கள் செய்வதைத் தடுக்கவேண்டாமென்றே வைதிகர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன் என்கிருர்.

இவ்வசனம் ஸர்வவியாபகனுன ஈசனை சுத்தம் செய்கிறே னென்றும் நிர்மலமான ஆஹாரயத்தை சுத்தம் செய்கிறேனென் றும் கூறுபவனது பேச்சுப்போலிருக்கிறது. இந்து மதத்திற்கு அசுத்தமுண்டா. ஆன்மாவை அறியவேண்டுமாயின் சித்தத்தை சுத்தி செய். சாஸ்திரத்திற் கூறிய ஸம்ஸ்காரங்களைச் சரிவரச் செய்துகொள். அப்போது எங்கும் வியாபித்த ஆன்மப் பொருளை அறிவாய் என்றுதான் சாத்திரங்கள் கூறுமேயல்லாது ஆன்மா வின் அசுத்தத்தை விலக்கவும் ஆன்மாவை ஸர்வ வியாபகனுய்ச் செய்யவும் சாத்திரம் கூறுது. ஏனெனில் ஆன்மா எப்போதும் நிர்மலன். ஸ்ர்வவியாபகன். அவ்வித ஆன்மாவைக் காண உன் கண் தோஷத்தை விலக்கத்தான் மருந்து அதுபோல் இந்துமதம் அசுத்தமன்று. அதை ஸர்வ வியாபகமாய் நாம் செய்ய வேண் டியதில்லை. நம் மனதிலிருக்கும் அசுத்தத்தை விலக்க நாம் ஸம் ஸ்காரம் செய்யவேண்டியிருக்க அய்யங்காரவர்கள் யாதோ கூறு கின்றனர். தவிர அதைச் செய்ய முன்வரும் சிறுவர்களைத் தடு க்க வேண்டாமென்கிறுர். இது நியாயமா. சந்திரனைப் பிடிப் போமென்று நகர்ந்து ஓடும் நம் குழந்தைகளை நாம் தடுத்து அவர் களுக்கு ஹிதோபதேசம் செய்யவேண்டாமா. அப்படிச் செய் யாவிடில் குழந்தை எங்காவது விழுந்து கை கால்களை முறித்துக் கொண்டு அலறித் தவிக்காதா. அதுபோல் மஹரிஷிகளால் அறிய முடியாத மத தத்துவத்தில் தாறுமாராய் ஆரமபிக்கும் குழந்தை களை நாம் தடுக்காமல் போனுல் அவர்களும் கெட்டு வம்சத்தை யும் பாழாக்கி விடுவார்களென்பதைச் சற்று கவனிக்கவேண்டும். ஆகவே பெரியோர்கள் தர்மப்படி நடக்கவில்லையென்று சிறுபிள் ளைகள் ஆரம்பிப்பது அனர்த்தமாய் முடியுமாதலால் அவர்களிஷ் டப்படி விடாமல் தடுத்து சத்குருக்களை அண்டிச் சரணமடையச் செய்யவேண்டியதே நமது கடமை.

இம்மகாநாட்டின் மூலம் நீங்கள் செய்யும் சில வேலைகளில் நான் அபிப்பிராயபேதம் கொண்டிருக்கிறேன். முதலாவது, சமூகசீர்திருத்தங்கள்சட்டமூலமாகநிர்ப்பந்திக்கப்படக் கூடாது அதிலும் அன்யகவர்ன்மெண்டும் வேற்று மதத்தினரும் அடங்கி யுள்ள சட்ட சபைகளில் இத்தகைய சட்டங்கள் இயற்றப்படக் கூடாது என்கிறுர்.

இந்த வார்த்தையைக் கேட்டதும் அச்சிறுவர்கள் ஸபை நடுங்கியிருக்கும் வைதிகன் யாராவதிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருந் தால் மிகவானந்தமடைந்திருப்பான். இனி அடுத்துவரும் வார்த் தையை கவனியுங்கள்.

இருந்தாலும் நியாயமும் அவசியமுமான சட்டங்களுக்காகச் சட்டஸபையில் மசோதாக்கள் வந்தால் அவற்றை நான் எதிர்க்க வும் முடியாது. உண்மையாகவே நல்லதென்று தோன்றும் எம்மசோதாவையும் நான் ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்றார்.

இதனால்தான் அய்யங்காரவர்கள் தேவஸ்தானதர்ம மசோ தாவை ஆதரித்தார். பிரகிருத விவாஹவிஷயம் ரத்துவிஷயம் முத லிய யாவையும் ஆதரிக்கிறார் போலும். ஏனெனில் இவ்வளவும் இவர்களுக்கு உசிதமென்று பட்டுவிட்டது. பாருங்கள் சட்ட சபையில் கொண்டுவரக் கூடாதென்றார். வந்ததை ஆதரிப்பே னென்கிறார். இவ்விதம் லௌகிகக் கடலில் மூழ்கின அய்யங்கா ரவர்கள் முன்பின் விரோதமாய் பேசுவதாய் எண்ண முடியாது. தெரிந்துதான் இது ஒரு சாதுர்யமென்று பேசக்கூடும்.

இனி கடைசியாக அய்யங்காரவர்கள் கூறும் ஸாரத்தைக் கூறிமுடித்து விடுகிறேன்.

பால்ய விவாஹத்தடைமசோதா மிக அவசியம். தங்களு டைய சரீர இச்சையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்கு ஒரு சிசு வையா அபேக்ஷிக்கக் கூடும் என்று விளக்குகிறார்.

இங்கு அய்யங்காரவர்கள் சரீர இச்சையைப்பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்குத்தான் கல்யாணம் என்று இந்து மதத்தில் தனது நுட்ப புத்தியினால் தெரிந்துகொண்டதைப் பற்றி மெச்சவும் இதைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் யோசனை இல்லாமல் பால்ய விவா ஹத்தை விதித்த சாஸ்திரங்களை இகழவும் வேண்டும்போலிருக் கிறது,

நமது ஜாதி வித்யாஸம் பிரயோசனமில்லையாம். இது நமது தாராளபுத்திக் குறைவினால் ஏற்பட்டதாம்.

ஸ்மிருதிகளில் பற்பலருடைய அபிப்பிராயங்களும் கொள் கைகளும் அடங்கியிருப்பதனால் அவற்றைத் தற்கால நடத்தை

க்கு ஆதாரமாகக்கூறுவது அசட்டுத் தனமாகுமாம். பிறகுதேவ தாசிகள் விபசாரப் பிழைப்பிற்காக ஏற்பட்டிருப்பதாய்த் தமது ஐரோப்பா யாத்திரையில் தெரிந்துகொண்டனராம். இதை நிவர்த்திக்க யோசனை செய்கிறார்களாம்.

கடைசியாய் அய்யங்காரவர்களின் அபிப்பிராயத்தைச் சேர்த்து மீண்டும் எழுதுகிறேன். பால்ய விவாஹம் தடுக்கப்பட வேண்டும். வர்ணாச்ரமதர்மம் தொலையவேண்டும். ஸ்மிருதிகளை கிழித்தெரியவேண்டும். தேவதாசிகளை ஒழிக்கவேண்டுமென்பதே

இனி இது விஷயமாய் சட்டசபையிலும் தாராளமாய் வேலை செய்வார்கள். ஆனால் இதைத் தவிர இந்துமதத்திற்கு ஜீவாதாரமான தர்மம் எதிருக்கிறது. எந்த தர்மத்தைச் சட்டசபையில் எதிர்க்கப் போகிறார்கள்.

இனி வைதிகர்கள் தம் மதத்தைக் காப்பாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஸைமன்கமிஷனிடம் சென்று கெஞ்சவேண்டாமென்று வற்புறுத்துகிறேன் என்கிறார்கள்.

இனி நாங்கள் யாது செய்வது வைதிகமத ரக்ஷகர்களான ஆசார்யர்களை லக்ஷ்யம் செய்யாது வைதிகமதத்தை வேரில்லாமல் களைய இவர்கள் முன்வரும்போது எங்களுக்கு யார்தான் சரணமடையத் தக்கவரோ என்று தத்தளிக்கிறோம்.

கடைசியாய் ஒரு வார்த்தை கூறுகின்றேன். ஹிந்துதர்மபரிபாலனஸபை என்று புதிதாய் ஒன்று வேண்டுமா? இவர்கள் செய்யப்போகும் வேலையை ஆர்யஸமாஜிகள் செய்துவருகின்றனர். ஆகவே ஆர்யஸமாஜத்தின் கிளை என்றே கூறலாம். அப்படிக் கூறினால் சிலர் பேசமாட்டார்களென்று வஞ்சிப்பதற்காக இப்பெயரிட்டிருக்கலாம்.

இவ்விதம் பேசினபிறகு ராமதாஸ் அவர்கள் இதற்கு ஒரு படி உயர்ந்தே பேசிவிட்டார்கள். ஸ்ரீனிவாஸய்யங்காரவர்கள் சட்டமூலம் ஒன்றும் வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டதாய் எண்ணிக்கொண்டு சட்டமூலம்தான் செய்யமுயலவேண்டும். அவர்கள்போல் பொருமையாய்ப் போகமுடியாதென்றும் தேவதாஸிவிஷயத்தில் அய்யங்காரவர்கள் யோஜிக்கவேண்டாம். அவர்களுக்குக் கோயில்களிற் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஸர்வமான்யத்தை அவர்களுக்கே கொடுத்துவிடும்படி சட்டமியற்ற

வேண்டுமென்றும் கூறிவிட்டனர். என்ன செய்யலாம் சட்டம் அவர்களிஷ்டப்படி ஓடும்.

இவ்விதமெல்லாம் வாய்கூசாமல் பேசுபவர்கள் தங்கள் மனப்படி இந்துமதத்தை ஸ்ருஷ்டித்து அதற்கு இந்துமதம் எனப் பெயரிடப்போகிறார்களாம். இவ்விதமெல்லாம் இவர்கள் மனப்படி ஸ்தாபித்து நாட்டில் குழப்பமில்லாமல் இவர்கள் புதிய மதானுஷ்டானத்தைப் பரவச்செய்து அமைதியாய் இருப்பதை இம்மேதாவிகள் பார்த்து ஸந்தோஷிக்கும்படி இவர்களது புது தெய்வம் அனுக்ரஹம் செய்யட்டும்.

M. N. சுப்பிரமணியசாஸ்திரியள்.

புராண தத்வ விமரிசம்.

புராணம் என்பது மூன்று காலங்களையும் எடுத்துரைத்து பண்டிதர்கள் முதல் பாமரர்கள் வரையில் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு ஆதிகாலத்தில் அரண்ணியங்களில் தபஸ் பண்ணிக்கொண்டிருந்த மஹரிஷிகளால் நமக்கு அனுக்கிரஹிக்கப்பட்டது. அவற்றின் சங்கியை பதினெட்டு. இதைத் தவிர உப புராணங்கள், தர்மசாஸ்திரங்கள், ஸ்ரீமத்ராமாயணம், மஹாபாரதம், முதலிய அனேகம் கிரந்தங்கள் வடமொழியிலேயே ஏற்பட்டிருந்ததை அந்தந்த தேசபாஷைக்கேற்றவாறு மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள். இந்தப் புராணங்கள் இல்லாவிட்டால் பூகோள ககோள நிர்ணயம், மஹரிஷிகளின் சரித்திரம், ஜனங்களின் நடை, உடை, தர்மம், புண்ணியம், பாபம், அதன் பலன்கள் ஒன்றுமே நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடியாது. ஆடு மாடுகள்போல்தான் இருந்திருப்போம். தற்காலம் உலகத்திலுள்ள ஸகல ஜனங்களுக்கும் நாகரீகத்தை கற்பித்துக் கொடுக்கும் ஆசாரியாள் எனத் தங்களை பெருமைப்படுத்திக்கொள்ளும் சில ஜனங்களின் முன்னோர்கள் இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்குமுன் தழைகளைத்தரித்துக்கொண்டு இருந்தார்கள் என்று அவர்களின் சரித்திரங்களே முறையிடுவதாக நாம் கேழ்வைப்படுகிறோம். அப்படி ஏதாவது நம்முடைய புராணங்கள் முன்னோர்களின் பழக்கவழக்கங்களை இழிவாகவோ நாகரீகமல்லாததாகவோ கூறியிருக்கிறதா. இப்படிப்பட்டபுராண

ரத்தினங்களை நமக்கருளிய முன்னோர்களான மஹரிஷிகளை நிமி ஷந்தோறும் கணக்கற்ற நமஸ்காரங்களால் வணங்க வேண்டாமா.

सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशमन्वन्तराणि च ।
वंशानुचरितं चैव पुराणं पंच लक्षणम् ॥

ஸர்கஸ்ச ப்ரதிஸர்கஸ்ச வம்ஸமந்வந்தராணிச ।
வம்ஸாநுசரிதம் சைவ புராணம் பஞ்சலக்ஷணம் ॥

பிரதி புராணங்களிலும் பிரபஞ்ச உற்பத்தி பிறகு உண்டான சிரு ஷ்டி ரிஷிகளின் வம்சம் மந்வந்தரங்கள் வரப்போகும் ராஜவம்சம் உலகத்தின் முடிவு முதலிய ஸகலத்தையும் சொல்லப்படுவதால் புராணம் ஐந்து லக்ஷணங்களுள்ளது என்று பெயர்.

தேவர்கள், ராக்ஷஸர்கள், ஜனங்கள், பாதாளவாஸிகள் முத லிய ஸகலருக்கும் வித்தை என்பது உயிர் போன்றது. அதன்றி யில் ஒன்றும் பிரயோஜனப்படாது என்பது பிரஸித்தம். அப் படிப்பட்ட வித்தைக்குக் காரணங்கள் பதினான்கு

अङ्गानि वेदाश्चत्वारो मीमांसान्यायविस्तरः ।
पुराणं धर्मशास्त्रं च विद्याह्येताश्चतुर्दश ॥

அங்காநிவேதாஸ்சத்வாரோ மீமாம்ஸாந்யாயவிஸ்தர: ।
புராணம் தர்மஸாஸ்த்ரஞ்ச வித்யாஹ்யேதாஸ்சதுர்தஸ ॥

வேதம். ரிக், யஜுஸ், ஸாமம். அதர்வம் என நான்கு.

शिक्षा व्याकरणं छन्दो निरुक्तं ज्योतिषं तथा ।
तर्कश्चेति षडङ्गानि वेदस्याहुर्मनीषिणः ॥

ஸிக்ஷாவ்யாகரணம் ச்சந்தோநிருக்தம் ஜ்யோதிஷம் ததா ।
தர்கஸ்சேதிஷடங்காநி வேதஸ்யாஹுர்மநீஷிண: ॥

சிக்ஷை, வ்யாகரணம், (இலக்கணம்) சந்தஸ், நிருக்த சாஸ்திரம், ஜோதிஷம், தர்க்கம்,என வேதாங்கங்கள் ஆறு. மீமாம்ஸா நியாய சாஸ்திரம், புராணங்கள், தர்மசாஸ்திரங்கள் ஆக பதினான்கும்வித் தைக்கு இன்றியமையாததே, வேதம் என்பது. ஒருவராலேயும் செய்யப்படாதது. முன்னோர்கள் அதிலிருந்து பொருக்கி எடுத்து திராக்ஷாபாகமாக மாற்றிப் புராணங்களாகவும்தர்மசாஸ்திரங்களா கவும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். மஹாகவியான காளிதாஸரும்

வேதத்தை (க்ருதகேதாஸ்) ஒருவராலேயும் செய்யப்படாதது என்று ராமாயண சம்பு கிரந்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். இது (வேதவாக்கா என்ன)என்று தமிழ்நாட்டுப் பழமொழியில் வழங்கி வருவதை நாம் அடிக்கடி கேள்விப்படுகிறோம். வேதத்தை சில இந்துக்களும் அன்னிய மதஸ்தர்களும் வெகு காலத்துக்கு முன் ஏற்பட்டதென்று சொல்லுகிறார்களே ஒழிய எக்காலத்தில் யார் ஏற்படுத்தினர் என்று நாளதுவரையில் ஒருவரும் திட்டமானமுடிவுக்குவந்ததாகத்தெரியவேயில்லை. அப்படிப்பட்டவேதங்களில்பலவிடங்களில் இதிஹாஸங்களையும், புராணங்களையும்பற்றிக் கூறியிருக்கிறது. வேதங்களாலேயே சூழப்பெற்ற புராணங்களின் மஹிமையை அவசியம் நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது. வேதத்தை அனுதியென்று நிரூபித்துவிட்டுப்புராணங்கள் வேதங்களில் கூறப்படுவதால் வேதங்களுக்கு சிலரால் ஒரு குறை கற்பிக்கப் படலாம். வேதம் த்ரிகாலங்களையும் சொல்லக் கூடியது. என்பதை விசாலமான திருஷ்டியுள்ளவர்கள் சுலபமாய் கண்டறிவார்கள். இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் எழுதவேண்டியதவசியமன்று. புராணம் என்பது ஸாத்வீகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று மூவகைப்படும். புராணங்கள், விஷ்ணுபுராணம், ஸ்காந்தம், காருடம், நாரதீயம், என்று பலவகைப்பட்டதாயிருந்தாலும்

अष्टादशपुराणानां कर्ता सत्यवतीसुतः ।

அஷ்டாதச புராணாநாம் கர்த்தா ஸத்யவதீஸுதஃ ।

பதினெட்டு புராணங்களுக்கும் கர்த்தா வியாஸபகவான் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இந்த புராணங்களிலும் வேதங்களிலும் வர்ணாச்ரமதர்மம், பதிவ்ருதா மாஹாத்மியம் ஸத்யம் முதலிய ஸகலமும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வேதவ்யாஸ மஹரிஷியால் இயற்றப்பட்ட பிரம்மஸூத்ரத்துக்கு பாஷ்யமியற்றிய ஆதிசங்கர பகவத்பாதாசாரியாளாவது, ராமானுஜாசாரியாராவது, மத்வாசாரியாராவது புராணங்களையும், தர்மசாஸ்திரங்களையும், குறை கூறி உபதேசித்திருக்கிறார்களா? இந்துமதஸ்தன் எனத்தன்னை நினைத்துக் கொள்ளும் ஒவ்வொருவரும் இம்மூன்று மஹான்களில் ஒருவரை ஆசாரியனுக வழிபடாதவர் கிடையாது. வேதபாஹ்யாளைப் பற்றி நாம் விசாரிக்கவேண்டியதவசியமேகிடையாது.

(தொடரும்) தி. ந. தாததேசிகாசாரியார்.